

Keleivis

Apsaŭimū Štatimai i Keleivis kaštoj po 2 Sgr. už kojną, smulkeis Raštais išdrukuotą Gilę. Oro-matas reik hen atrašyti: **Border-Rossgarten** № 5.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwininkams Žinės parnešas.

Nro. 3.

Karaliaucziuje, 20. Januarij.

1874.

3. Nedėlbienėje po Įšmintingųjų Šventės.

Evang. Matt. 8, 1—13. Grom. Rym. 12, 17—21.

„Būk man malonus, Dieve, būk man malonus! Nėša tavim nusitit mano Dufia ir po Pavėsiu tawo Sparnū nusititiu, ikfolien pereis Nepalaima!“ Pi. 57, 1. Išganytingas tasai, kurs taip melstis gal! Tasai iš Diešos ir pagal to Žodžio pilnaji Įšimanyng Krifštonionis arba ant tikrojo Kelio Krifštonionimi pastoti, chorint jis ir dar, kaip ten Dowydas, kurs ši Žodi Psalme giedojes, jename Testamente šowėtu. Nėša kurs iš Szirdies Dugno Malonės šaukia, tas yra pasieminas, Gailesties pilnas ir prišwercziags Žmogus, kursai sawo Newertybę ir sawo Griekū Bėdg išpažista ir išwyzdamas, kad jis i Prapulti be grimstas, arba pajutes Wiešpaties Keršto Wietra atuziant, iš to Išgelbejimo trokšta. Dgi kurs sawo Nusititejimą ant Wiešpaties tawo ir po Pavėsiu jo Sparnū Brybėgio ir Užksmio iššokto, tas podraugies ir yra tikis, o jo Tikėjimas ne dawiršta i Bėdg. Bėda jam praeit pro Szali ji nieku užtikdama. Ji jam tikt iš Tolo te grumzdusi ji emaliausies žegnoja.

Ger wisiems i dangiškaji Žyng Keliaujantiems, kurie sawo Silpnybę jausdami prie Wiešpaties Užksmio jėsto. Jisai toks malonus budams jiems, ant jų saurojo ir priegabingojo Kelio Szierū pafures, ir kuroiose jų pailsusiosios Rankos padriutinamos ir swy-estinejantieje Kelie atgawinami. O šitos Keliaujan-ziųjų Szietreles tai Kristaus Baznyczios, tai Diewo Nameliei, tai Wietos, kur jo Wardas apsaomas ir kur o Garbė gywena; arba ir tarp wisay praštū ir menkū Sienū meilingieje Maldos Surinkimeliei, kur du ar trys arba Diewe dūk Kartais ir Daugumas šitū Keliaujan-ziųjų Kristaus Wardan susirinkę sawo Maldas ir Dangun šunczia.

Jau iš seniausiuų Giesių Krifštonyhs Baznyczias išlygina Diewo Szietroms, kurias jis tarp Žmoniū pasfures ir kuriose jis gywena, waldo ir promyja per sawo šwentąjė Dwase. Jos yra mums lyg folios Diewo Gaspados ant Žemės, lyg Brybėgos wisiems

Wargingiems ir Apjunkintiemsiems, kur Keleivjei gawinami ir atšilšėti gauna nū wisokiū Kelionės Sun-kenybju. Zion jie randa gywojes Dūnds, kuri iš Dangaus parėjusi. Zion jie renkasi dangiškosios Mandos Kelionei per Puszia. Zion jie atšigawina iš gywojes Wersmės, apie kurią Wiešpaties Burna sakusi „Kurs to Wandens gers, tas amžinay ne trokš“ ezion swetlywas Pastogis, kursai wišems iš Twanko alptantiems Pawėnio dūti prisišulo. Zion jako atgawintoji Dušele: Zion ger buti; ezia aš mielay Szietrelę pasfures ant pasiliktindos ištaisyti meilhezian.

Ne kasgi ben susijęsto Diewo Namus irgi kas myl gawinancziūsus Štanumynus, ezionay išdalyjamūs? Ar tai bene tie, kurie Palaimos Pryglobstyje jėd ir Swieto Linksmybės sawo Pageidimus pildo? Ar tai bene tie, kurie pilni Pasididziawimo sawę per gerus Žmones laikos ir sawo Teisybe girias? Ak ne! Tie pasiliekt laufe. Bet atpencz tai tie, kuriems Wargū Wandū iki Dufios eit, kuriems jų pacziū Teisybės Kubas nūbodingas pastojęs ir kurie nusimano šime Swiete tikt Swetimi ir wargišą Ateiwjei te esq, kurie šiczion ney jokišos paslietanczišos Wietos ne turī, trumpais Žodzieis, tai tie, kurie Supriaudimūse šio Swieto Dieną ir Nakti dusauja: „Būk man malonus, Dieve, būk man malonus! Nėša tavim nusitit mano Dufia ir po Pavėsiu tawo Sparnū nusititiu, ikfolien pereis Nepalaima!“

Bet aukšcziausyhs Wiešpats, mūsų Dušiu Išganytojis, r'išlaiko mums dabarnyščeziosę Priegadose ir Swieto Neprietelystęse sawo Baznyczias ir Maldū Wiereles ir te dūda mums tą Malonę, jo Žodžio geidauti ir tūmi gawintis iki kol mes busime nusikafinę i amžingę Tėwiškę. Amen.

Apie Ansgariju, kurs Sziaurės Apaštalu wadinams yra.

Ewangelijos Szwiešybei per Wofietije, per Ungarū bey Lenkū Žemę wis daugiaus ir gražiaus be iššiplatiant ogi jau ir Prusijoj, mūsų Tėwiškę, užtefėjus,

pašiliko šiaurine Ciropa dar ilgą tamšoj Pagonystę. Dėnemarkio, Nurwėgio bey Szwėdū Zemės Apgyventojei buvo ketširdiškais pusšwieriškais žmonemis wisam Swiete pažystami ir tom wienu Wardu Nurmanais wadinami. Ant Juriū wis iš wien bešbastydami jie drašteis, ney jokiūs Priegaddūs ne pašbijancziūs Sziporeis buvo pastoję. Ale ant Wandeniū wis Sziepjetis Keliaujantieje jūjū diben bijotis turėjo, nėša Nurmanai bjauruji Bėšpikštkū Remestą prornyjo. Jū Szirdis powisam kietai Uai prilygo ir wisštkay rodės, buk ant tūs pašetoji Sekla Diemo žodžio czionay ney jokią Szaknię Augimui išleisti ne galėšenti. Išišiol dar ney wiens krikščionišks Pašuntinys arba Mokytojis ne buwu dryšes, jū Gywenimams prifartinti. Žmogiška Syla bey Proce ant Ewangelijūs Prigabenimo czionay rodės per silpna ēšanti, o be diewisškūs Pagalbūs beje anoj Sziaurėj dar ir šendien pagoniškoji Pagonyste ponawotu. Ale Wiešpatišs Keliei ne musū Keliei! Dyrnu Budu ir šiems bėdniems žmoniemams amžinoji Szwiesa užtekėti turėjo.

Frankū didelę Karalyštę walde po didžiojo Kardelio Galwūs jo nūbazuasīs Sunus Ludwikis. Prie tojo pašifskubino Apsfergėjimo bey Pagalbūs jėškobams Haralds, Dėnemarkio Karalus. Jo Badūnai Maistą prieš jį pakele ir jį jo Karalystės paware buvo. Namūje mokiškojo Ciecoriaus šis pagoniškasīs Karalus ir Pagalbūs rado, rods ne tokiūs, kuriūs jis Pradžioje geide ir rasti mislyjo, ne kuniškūs, bet Pagalbūs sawo Dūšiei; nesa jis šiczon krikščionumą priėme ir paškristytas tape. O kaip jau rodės, kad Dėnemarkio Zemėj Maisto Ugnis powisam išnykusi ir užgesusi busenti, kelawo Karalus Haralds wėl atgal i sawo Namūs. Ciecorus Ludwikis dabar širdingay geide, kad jiji koks tikšs ir ištikims krikščionišks Mokytojis ant Gryžkelio palhdėtu, jeib Karalus bey Pulkas jo Larnū, kurie jį palhdėjo, krikščionume išlaikyti ir paštiprinti taptu. Sunkus bey pawojings buvo šis Ciecoriaus Palievimas; ant to czia reikėjo Wyro, karžygišką Likėjimą bey n'uzgestancę Meilę turinczio. Ludwikis del tūs Priežasties kreipės prie Užweizdo nekurio pagirtojo Kloštoriaus Korwey, o tasai jam toki Wyro ir priteise, butent Ansgariju, kursai tame Klošturuje Mnykas bey Mokytojis buvo. Ansgarijus tam Atlikimui bey ant tokio Kelawimo tūjaus weikus buvo, o kīts Mnyks, jo Prietelis Auberts, iš aukštūs poniškūs Gimines kilēs, jam jo Draugu prifisule.

Ansgarijus buvo labay nūbazuą Motyną turėjęs, o faczieig jis jōs, tikt penkiū Metū sens Waikinuks be budams, jau netekęs buvo, tay tacziau jōs Pa-graudenimai i jo Szirdi labay giliey išweržę ir taje taip nutwerę buvo, kad jis sawo Motyneliūs bey jōs žodžiū niekadūs užmiršti ne galėjo. Todel jis ir

Szuilėj Pašidumimo ant niekingo Pašitaubimo bey kudiškio Pašidomyjimo niekadūs ne parode, bet wisus tokiūs Daitkus taip iš Szirdies wengti lubėdawo, kad kiek wiens toktai matydams nusidowyti turėjo. Weliaus rods išweizdėjo, buk šita ant aukštū dwasiškū Daitū nukrypušioji Duma Ansgarijaus Szirdyje prapū-lusi ēšanti, nesa jis pradėjęs buvo, daugiaus ne kaip pirma Swietui prifskreipti. Ale jis ant Anaujinimo sawo pirmjaušids Dumūs weik Progūs rado, o taje jo Szirdžiei prigabeno Pašimirimas didžiojo Ciecoriaus Kardelio, kuri jis ne seney pilnoj jo swietiškoj Szlowėj regėjęs buvo. Jis pradėjo dabar wėl jo daugiaus Pragaišimą bey Niekyte wisū swietiškū Daitū apdu-gmoti, o iš to parėjo jo twirtasīs Apsfėmimas, nūg dabar powisam Swietui atšaktyti ir wisštkay bey wisam Gywaseziui Diemo Larnu paštoti. Tūs Priežasties deley jis taygi Klošturu Gywenimu pašfkyre, o ogi czionay jis wisuczies taipjau Darbū Atlikime kaip ir Maldoje ne pašimaitynai stropus buti ir Meilę bey Pengwafirdingystę parodyti lubearwo. Todel jis anai Kelonei ant Palhdėjimo Dėnemarkio Karaliaus labjaušiey tinkas rodės.

Ale wisū tie dēniškietieje Wyrai, kad ir iš Wiršaus krikščionumą priėmę, sawo stambuji dēniškay arba nurmanišką Buda palaike buvo. Jū nepadarūs Pašielgimas ant Kelonės Ansgariui bey jo Prieštelini daug Wargo bey Klapatū padare. Žiems Miestą Kōln (prie Reino Upės) nuštkafinus ir czionay Wyškupą Hadibaltą aplankant, šifai Ansgariju del jo žfluwimą i Rankas tū stambūjū Wyriū širdingay apd-gailėjo ir padowanajo jam Laimą arba mažą Szievyką, kuriomi jis su sawo Draugu išilgay Reino Upės, dar pašty Juriū Pašraščieis iki i Dėnemarki nukeliautiles galėjo. Bet ta Kelone ney Dėnū Karalini ney musū krikščioniškiems Lydėtajams, kaip norėjus, ne pašfekte. Nės Haralds sawo Karalyštę jau neb'atgawo, o krikščionišku Keleiwjudu sawo Meilės Darbut kitą Wietgo popirm pašfirti turėjo. Jodu prifnyre šiaurines Jures p-prie to Sziaurwokitijūs Krašto; kurs ir šendien dar Fryšū Žeme yra wadinamas. Tarp tū Fryšū kaip šitūse Laitūse ne per seney papasafota tape ir Bonifacijus dirbęs, o per jū Rankas ir Galą gamėbuwo. Czionay pašiliko Pašuntinudu, su wisa Sylotarp krikščioniu bey Pagonū dirbdamu. Už biednūjū Werginus, czionay didžiame Skaitluje rastūšius, kuriū jodu išwalnyti istenge arba kuriūs susimilstasīs Werginū donas jiemdwiem prifuntino, jodu per Ewangelijūs Apsakymą labjaušiey pašrupino. Taipjau jodu ir Pulką newalnū werginiškū Kudikiū, kuriūs baišingiejie pagoniškieje Apgyventojei iš kitur pagriebę ir paštiprigabene buvo, su Piningais atšipirko ir ant to Szuile itaisusu pamokino. Taip jiemdwiem su diewisku Pabėtie

nu perjegnotaji Darbą be dirbant pasimire Auberts, as) Ciecorus Ludwikis paliepe Ansgarijui, kad jis tq ad lieta dabar palifes eitu Szwedams Ewangeliję ap- e-tyti. Ansgarijus tujaus pasluso. Ale ant Wandens tūlonės užpūle ji Plešikiai, kurie jam bey jo Drau- ū-ns wos nūgg Gwaranteli te paliko. Išsigandusieje ip taugai ant Gryžkelio pasidūti geide, ale Ansgarijus no Norui ne pritare, bet ant diemiskōs Pagalbōs nu- jo dydams ir driutay ant Wisgalincziujo nusitēdams us kelawo tiejog prie paties Szwedū Karaliaus i jo ūjwenimā Birfa, fur dabar to Wietoje šendieniskasis uszwedū wyriausyšis Miestas Sztoholm gul. Daug u- gnonės išsiplatino ezionay aplink Ansgariju taipjau ūgip šwediskūjū žmoniū, kaip ir ypaczey tarp newal- eyjū Kriščioniu, kurie plešikiskiems Nurmanams i e-ankas ifluwę buwo. Sziems Ansgarijaus žodžio re, pasakymas labjaušey daug Nuramdymo, Atgaiminimo ipy Palinksminojimo jū Warge pargabeno. — Iš šwedū žemės pargryžes tape Ansgarijus wyriausoju is štu pu ant wokiskūjū Miestū Hamburg bey Bremen usamintas, o Hamburgij jis sawo Gywenima turėjo. e wisq Sylq sawo Gywarties jis ir dabar wis ant r- pristate, kad anoms hiaurinoms žemems šaidriaus ka Ewangelijōs Szwiesa prašwistu. Š wisus tū omjū Kampus jis sunte dabar sawo išmokytus tikt- e-us Pasuntinius, Piningū susirinkes atpirkdino ir walnyjo Werginius, dawo ten Baznyczias, klostorius nyd Szules itaisyti bey Mokytojus istatyti. Wisus io tenay nustuštūšus Paslus jis išleisdams pagraudeno, pd jie idant Niekam Upsunkinimu ne pastotu, bet gawo Maitq bey wisoki Išsilaitymā sawo pacziū Rankū darbu užšpelnytu. Todel tokie Pasuntinei ir dirbti atilieti bey Remestq išmanyti turėjo. Didele buwo Ansgarijaus Meile prieš tos biednūšius hiaurinus Pa- te-nius, neperstojas jo Basirupinimas už Palaimq jū šušiū. Ale kaip jie jam už tai defawojo? Ne po tgo apniko rabušeriski Nurmanū Pulkai Hamburgi, sradō bey užpūle ir Ansgarijaus Gywenimā, wisiskay emi istuštūdami, pastuy jie Miestq išpuštyšę atstojo. e Ansgarijaus Meile prieš tus Neprietelius tikt ne lejo užgesti, jū daugiaus jis jāsius nešiojo ant sawo širdies. — Š Dėnū, Nurwegiū bey Szwedū žeme, šgi prie wšū Nurmanū tape ir toliaus Pasuntinei usišti, Aušra aušo ten wis daugiaus, Dienele ma- unay šwiesyn ejo. Ale Szwedai ant Ewangelijōs priēmimo kiecziausases Szirdis išreiske ir labjauš už- ūšus Nurmanus lyg užšrakinę laikes. Tay Ansgarijus, ip wis dar ne pailsesis Diewo Wyrs, sawo Sena- jioje dar Syki prie sawo Szwedū nukelawes jās šofino, graudeno, ragino ir melde. D štay jis šiam eartui gerq ir jau kone širdingq Briēmimā rado prie paties Karaliaus, prie jo Dumczjū arba wyresnūjū

Urėdininkū ogi ir prie Pulko titū žmoniū; ale pago- niškiesie Klebonai wis dar twirtay jam priešštinge. Tay Karalystės Aukštieje uzmane, kad reiktant per Burtq mėginti bey patwirtinti, katras tikrasis Diewas esqs, katram Szirdis wisū šwediskū žmoniū priškreipti turincziōs. Ansgarijus, kaip Eltošus ant Kalno Karmel, širdingiausiey Ponq Diewq melde, kad jis prie šito Burto Metimo su sawo Pagalba arti butu. žmoniū ne apmatoma Daugybe buwo susirinkusi. D štay, kaip Burto Metimas patropyjo, taip per wisq žeme nusidawe, Lisejimas i gywaji Diewq bey i musū At- pirktoji Wiršu gawo, kriščioniskoji Wierq tape priimta. Pinksimay dabar Ansgarijus, hiauriniū žemjū Apastals i sawo Ramus pargryžti ogi ir i dangiskaję Tėwisķę nukelianti galėjo. Nesa Mete 865 Wiešpats jiji po daugel Darbū, Procēs bey Wargū i Atiši bey Pa- kaju paršieme. — Iš Szwedū žemės persiverže dabar Ewangelijōs Szwiesa ir per kaimyniskaję Nurwegiū žeme ogi ir dar toliaus i Sziaure, butent per šwie- ziejy atrastases Salas Dslant bey Grenlant. Ne po šgo prieme ir Rusijōs Karalene Olga kriščionisk- kaję Wierq. D kaip Metas 1000 buwo rašomas, taygi dabar pirm aštūniū Szimtū ir septynes dešimt trijų Metū, keles mažas pagoniskas Wietas atrofawus, Kriščionumus jau per wisq Ciropq buwo išsiplatinēs.

Szis Pranešimas apie Kriščionystės Augimą pagoniskose žemese yra gražiausis tarp wisū titū Swieto Nusidawimū iš ano Szieso. Su didžiu Ap- šimutinyjimu mes patirti gaunam, kad seniausose Krišč- cionystės Wietose Szwiesybe wēl užgesti pradėjusi, kadangi tokiū Ansgarijū ne wipur rasti galima buwo.

— w —

Szpanijōs žemeje

jau wēl didis Persikeitimas Waldziōs Dalykūse nusi- dawes. Wiešpataujqsis Saimas išardytas, Diputiertai iš Saimo Buto Zalnierū išwaryti, Prezidentas Ka- stelars atsidėkawojes ir Gendrolius Serrans žemės Waldonu pasidares. Tasai iki tol buwusūšius Mi- nisterius paleides ir tū Wietoj titus paswadines. D wissab tai didey triumpay ir, kas geriausia, be jokio Kraujo Praliėjimo nusidawe.

Saimo Diputiertai buwo per Szwentes ant At- silsejimo iš Miesto Madrid atstoje ir koznas tujū i sawo Ramus pargryžes. Dienoje po naujo Meto, 2traji Januworijū, jie buwo wēl Mieste Ma- drid Diputierbutyje susirinkę. žemės Waldonas, Prezidentas Kastelar jūšius pasweikindams jiems ilga Kalbq laife, kurioje jis jiems nūgruncziejy išpasafajo, kaip wissab žemeje stow, kaip Maitštininkai Mieste Kartagēna iš wisū Pustū apšaudomi, ale wis dar

ne pergaleti. Prezidentas jiems ir turėjo išsipazinti, kad prieš Karlistus išsiustasis Gendrolius Morions pergaletas su savo Waisku ant Szepjū pasidūdams Karlistams tikt wos ne wos išpriudęs. Tam wisam Kastelars dar ir turėjo tą žinią pridėti, kad šitie naminieji Karai jau daug Milijonū Piningū kaštawę, o ir dar daug Milijonū kaštūšę, furius Žeme u-rinti sudėti.

Tas Pranešimas Saimui didey ne patiko ir pasi-kele prieš Prezidenta didis Murmėjims, ilgos Kalbos tape Kryžių Kryžeis laikytos. Daug Diputiertū Ka-stelara kaltino, buk jis ne geray waldeš; fiti wël jį teifino, buk jis wislab dareš, kas tikt galima esant. Taip Waidas ejo per Rakti. Galiaustey tape Dipuirtū Balsai sukaityti. Kaltinancziujū buwo 120; teif-nancziujū buwo 100. Taygi Kastelars matydams didziausigji Dalį Diputiertū prieš sawę turis, atfi-dekawojo iš sawo Urėdo, o dabar jau praaufus Dipu-tiertai pradėjo apmąstyti, ką jie ant Prezidento Softo gaušę ušfodinti.

Tay su wienu Sytiu ištojo Madrido Miesto Ka-mandantas Pawya i Saimo Butą Diputiertams pasakydams, kad jie jau gana nusiklapatyje, ir kad jie dabar Ramon eiti turi, jey jie su Geru ne klausyše, tay jie bušę per Newalę iš Buto išwaryti. Koks czia Sudulkimas, Perpykis ir Persigandimas Saimo pasi-dare, tai kožnas gal iš sawęs numanyti. Dabar Dipu-tiertai haufe, kad Kastelars ben tūjaus wël Szpa-nijōs Waldzią i Rankas imtus, ale tas tai n'apfieme. Dabar Gendrolius Pawya Pulką Žalnierū i Saimo Butą išwadino, kurie Diputiertus išwaryti turėjo. Bet laufe ant Pleciaus buwo tam Tarpe aplink tą Butą dideli Pulakai Žalnierū sutraukti, kurie Porą Szuwjū tikt teip ant Gandinimo i Orą paleido. Jš to pasi-dare wisur tofia Baimė, kad prieš šitą Newalynimą Niekš stengtis ne driso.

Bet potam išširode, kad senašis Sufezius ir Maif-tininkš Serrans šitą Maifštą padirbęs ir Gendroliu Pawya ir Daugybę kitū Aficiero jau pirma ant sawo Pusės laimėjęs ir šitaiyo Susibuntawojimą padaręs buwo. Dabar šitas Serrans Szpanijōs Waldonas, ale kas žin, kaip ilgay ir jo Waldziōs Gziesas pateks.

R.

Wisofia Žinia.

— Hessū Did-Grcikštėje, Mieste Darmstadt ir to Apnygarde yra 20taji Decembei Žeme padre-

bejus, ale iš to manding niekur ney jokia Iškada pasidariusi.

— Jau mums dabar iš wisū Wokietijōs Szal-žiniōs pareit, kokius Diputiertus Žmones 10taji Ja-nuariju i Wokietijōs Giecoryštės Saimą pasifkhr Dgi czia regima, kaip Dimokratai, Tolynžengiantiej bey Katilikai wisū pasiprocewoję iš sawo Tarpo Dipu-tiertū ant Rusiuntimo i Berlyną laimėti. Ale c-gaunam ir su Rusiowyjimu patirti, kad Klaipešos be Szilkarcziamos Kreizūse daugiaustejie ant Tolynžengia-cziōjo Pono Anferio iš Rusnės pūšę, o ne ant gar-bingojo Pono Gromo Moltkio, kuri mes Broliam Pietuwiniškams ant Stryimo primelyje. Juf anū Kreizūse didziausioji Daugybė Pietuwiniškai. Kad mum Broliui butu klaušę, tay Pons Feldmaršals Grom Moltkis butu Stryimūse laimėti turėjęs. Ale Apo-czią i Wiršu apwersti norintiejie iš Klaipešos be Rusnės Darbininkū pūšę su kokieis 700 ar 800 Bals ant Gimermono Gizelio Lampe iš Berlyno. Jš atšleit, kad ten Stryims dar Kartą turēs nusidūti, al tikt tarp Anferio bey tarp Moltkio. Taygi Bro-lieri Klaipešikškiei bey Szilkarcziamikškiei, musū Pama-finimą pasukti norintiejie, Stryimo Dienoj ne wengki-kožnas sawo Ženklesi, ant to sawo Diputierto Warda „General-Feldmarschall Graf von Moltke“ usfiru i Stryimo Wieta nunešti.

— Ant musū Gelželiū ypaczey per Westpreisu einancziū dabar atsikartūtinay yra Nepalaima nusitiku-weiš per Susidaužymą susitincancziū Trukiū, weiš per Wežimū Rusofimą nū Wėžiū, weiš per Wežimū Pa-gedimus ir kas tam lygu. Swiets pradeda iš to Rusiowyjimu nerimafeziodams klausinėtis: Argi galima butu, per geresni Uzdabojimą Uredininkū tofia taip tankiej nusidūdanczias Nepalaimas išwengti.

Preke Karaliauczuje 17. Januariju.

Ant Turgaus Zawū ne daug pareit. Kwieciei 105-115 Sgr. Rugiei 70-76 Sgr. Wkiežie, did., 52-56 Sgr. Wkiežie, maj., 50-52 Sgr. Awijos 32-34 Sgr. Ro-putes 25-28 Sgr. Szienis 30-35 Sgr. Entn. Sziaubai 22½-25 Sgr. Entn. Swiestas 10-14 Sgr. Wny Swara. Kiausie 8-9 Sgr. Mandelis.

Apšakymas.

Aš sawo Spitrės Lauką, wokiskay „Splitter“ wadr nama, Tilžės Pakalnėj gulinti, noriu parcelierūti arba i Stu-kius perdalijęs pardūti ir meldziū pirkti Norincziūsius dēliey su manim susifnefėti.

Stephani — iš Splitter per Tilsit.